

Shree Nisargadatta Samadhi Charitable Trust, Mumbai

श्री निसर्गदत्त समाधी चॅरिटेबल ट्रस्ट, मुंबई द्वारा प्रकाशित त्रैमासिक

NISARGAVANI

निसर्गवाणी निसर्गवाणी निसर्गवाणी

वर्ष १ ले अंक : २ रा (ऑक्टोबर ते डिसेंबर २०२५) Year 1St Issue 2nd (October-December 2025)

साधू दिसती वेगळाले । परी ते स्वरूपी मिळाले।
अवघे मिळोन एकची झाले । देहातीत वस्तू।।

११

ऑक्टोबर

आपल्या भजन आणि किर्तनातून
सर्वधर्मसमभावची शिकवण देणारे

**राष्ट्रसंत
तुकडीजी महाराज**

Editor

Dr. Dheeraj Sarvadnya +91 9881314214

Vijaya Nazre +91 9403707936

Smita Thorat +91 8698863395 Tushar Naik +91 8369105437

Cover Design: Bharatbhai Shimpi, Jalgaon

Layout: Zen Publications with inputs from Nisargavaani team

www.nisargdattasamadhi.in

eMail. nisargadattasamadhitrust2025@gmail.com

Appeal for Articles

As any journal depends on articles from potential writers, we appeal all of you to send in articles to us. Self-Knowledge is beyond all religions, caste and creed. Remembering this aspect Nisargavaani will contain wide range of topics not only related to the Self-Knowledge expounded by Shri Nisargadatta Maharaj specifically but also Self-Knowledge teachings of various saints, experiences related to the practice of their methods, biographies, teachings, experiences related to the practice of methods taught by other spiritual masters, teachings and stories from religions other than Hinduism, interpretations of sacred texts and verses, spiritual travel and insights, poetry and of course feedback from our worthy readers. We firmly believe that Spirituality is in itself has a wide and diverse covering aspects.

Suggestions

As a guideline, we request that as far as possible articles should be short (say around 750 words), medium (around 1500 words) or in longer format (around 2300 words).

Please send in your contributions through e-mail to
nisargavaani240125@gmail.com

ಸಂಪಾದಕೋಯ

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಎಂದರೆ ಮೂರ್ತರೂಪದ ವೇದಾಂತ. ಮಹಾರಾಜರು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಆಹ್ವಾನದಕರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ, ಸನಾತನದಂತಹ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ದೈವಿಕ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮಹಾರಾಜರ ಬಾಯಿಂದ ಮರಾಠಿ ನೌವರಿ ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಹೆಸರಿನಂತೆಯೇ, ನಿಸರ್ಗ ಎಂದರೆ ಸುಲಭ ರೂಪ. ಅಂತಹ ರೂಪದಿಂದ ಹರಿಯುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದ ನದಿಯು ಕೇಳುಗರ, ಅನ್ವೇಷಕರ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಸಾರವು ದಾಸಬೋಧದಲ್ಲಿದೆ.

ಇದು ಪ್ರಬಲವಾದ ವಾಗ್ದಾನ.

ಕೇಳು, ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತ

ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ

ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ

ಯಾ ನಾಮ್ ಗ್ಯಾನ್ ||

ಡಿ.5/ಸೆ.6

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು

“ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ದೇವರು, ಗುರು ಅಥವಾ ಭಗವಂತ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೋ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರು.”

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ “ನಾವು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ.” “ನಾವು” ಅಥವಾ “ನಾನು” ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ತಮ್ಮ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಅರಿವು.

ಈ ಅರಿವು ನಿರಾಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ “ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಜಗತ್ಪ್ರೀತಿ, ಜಗದಂಬಾ, ಜಗದೀಶ್ವರಿ, ವೈಷ್ಣವಿ ಶಕ್ತಿ, ಶಿವ ಮುಂತಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಶಿವ, ಜಗದೀಶ್ವರ, ಈಶ್ವರ, ವಿಷ್ಣು, ಇತ್ಯಾದಿ ಪುರುಷ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಪುರುಷ, ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಮರ್ಥ ದಾಸ್ ಬೋಧ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನೀನು ನೀನೇ ಎಂಬ ಅರಿವು, ನೀನು ನೀನೇ ಎಂಬ ನೆನಪು, ನಿನ್ನ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಪತ್ತು.” ಈ ಅರಿವು ಆ ರೂಪದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಥವಾ ಅದು ಅಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ, ಜಾಹೀರಾತು, ಆರೂಪದ ಗುರುತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ನಾನು” ಎಂಬ ಅರಿವು ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದ, ಪ್ರಕಟವಾದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟವಾದುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದ, ಸ್ಥಿತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ, ಮನೋಭಾವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರಕಟ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ಈ ಅರಿವು, ನಾವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅರಿವು. ಈ ಅರಿವು ಕೂಡ ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ, ನಾನು ದೈಹಿಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು.

ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮುಖ್ಯ

ವಿಷಯವೆಂದರೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಈ ಅರಿವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

“ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ, ಚಿಂತನೆಯ ಪರ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಆಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ, ಮುಕ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅನ್ವೇಷಕನ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರು, ಅನ್ವೇಷಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವಾಗ, ಸಗುಣ ಸಕರ್, ಸಗುಣ ನಿರಾಕಾರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು, “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಪಾದಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾದಗಳು ಚಲನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತವೆ. ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಚಲನೆ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ನೀವು ಎಂಬ ಅರಿವು. ಗುರುಗಳ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ವೇಷಕನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಬೀಜದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಂತರ ಆಲದ ಮರವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿ. ನೆನಪಿನಿಂದ ನೆನಪಿನ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.” ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂಲದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಂಡು ರೂಪದ ಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ, ಸುಲಭವಾದ, ಇನ್ನೂ ಶ್ರೋತ್ರೀಯ, ಉಪನಿಷತ್, ವೈದಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ತಾಯಿ ಶ್ರುತಿ ಕೂಡ ಆಗಾಗ ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

***ಆತ್ಮವೇದಮಗ್ನ ಆಸಿತ್ತುರೂಪವಿಧ: ಸೋತುವೀಕ್ಷ್ಯ
ನಾನ್ಯದಾತೃನೋತ್ಪ್ರಸಾತ್ ಸೋತಮಿಸ್ತುತ್ಯಾಗ್ರೀ ವ್ಯಾಹರಾತ್**

**ತತೋತ್ಸೂಮಭವತ್. ತಸ್ಮಾದ್ಭೀತಹರ್ಷಮನ್ವಿತೋ
ಹಮಯಮಿತೇವಾಗ್ರ ಉಕ್ತಾಽಫನನ್ಮಂ ಪ್ರಭೃತೇ || 1***

ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ | ಅಧ್ಯಾಯ IV ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ಲೋಕ
1

ಅನ್ವಯಾರ್ಥ - [ಅಗ್ರೇ ಇದಂ ಆತ್ಮ ಏವ ಆಸಿತ್] ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೇಹಗಳು ಇತರ ದೇಹಗಳ ಉಗಮಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದವು.

[ಸ: ಪುರುಷವಿಧ್: ಅನುವೀಕ್ಷ್ಯ-] ನಾನು ಯಾರು ಅಥವಾ ಯಾವ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಆ ವಿಶ್ವವು ತಲೆ, ತೋಳುಗಳು, ಕಾಲುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಂತಿದೆ.

[ಆತ್ಮ:ಅನ್ಯತ್ನಅಪಶ್ಯತ್-]ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

[ಸ: ಅಹಮ್ ಅಸ್ಮಿ ಇತಿ ಅಗ್ರೇ ವ್ಯಾಹರತ್] *ಅವರು ಮೊದಲು 'ನಾನು' ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿದರು.*

[ತತಃ ಅಹಂ ನಾಮ್ ಅಭವತ್] *ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ 'ಅಹಂ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.*

[ತಸ್ಮಾತ್ ಏತರ್ಹಿ ಅಪಿ ಇನ್ವಿತಾಃ:-] *ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೂ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ 'ಯಾರು!' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ,*

[ಅಯಂ ಅಹಮ್ ಇತಿ ಏವ ಅಗ್ರೇ ಉಕ್ತಾಽ] *'ನಾನು' ಎಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ*

[ಅತ್ ಅನ್ಯತ್ ನಾಮ್ ಯತ್ ಅಸ್ಯ ಭವತಿ ತತ್ ಪ್ರಬೃತೇ-] ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಇತರ ಲೌಕಿಕ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಅಲ್ಲದೆ

***ಇಂದ್ರಿಯಾಭ್ಯಾಃ ಪರಾ ಹ್ಯರ್ಥ ಅರ್ಥೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಾ ಮನಃ.
ಮಾನಸಸ್ಮು ಪರಾ ಬುದ್ಧಿಬುಧ್ಧೇರಾತ್ಮಾ ಮಹಾನೃರಾಃ ||10||***
ಕರೋಪನಿಷತ್ A.1 ಮತ್ತು 2

ಅನ್ವಯಾರ್ಥ - [ಇಂದ್ರಿಯಭ್ಯಃ ಪರಾಃ ಹಿ ಅರ್ಥಃ- ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿವೆ. ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಯಂ-ಸಂಘಟಿಸುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಹೆಚ್ಚು ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ.

[ಅರ್ಥೇಭ್ಯಃ ಚ ಪರಮ ಮನಃ-] ಆ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು, ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಆರಂಭ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ.

[ಮನಸ್: ತು ಪರಾ ಬುದ್ಧಿ:-] ಬುದ್ಧಿಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಾದಿಕಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮವು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರುಪದ್ರವ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ.

[ಬುದ್ಧಿ: ಆತ್ಮ ಮಹಾನ್ ಪರಃ-] ಆತ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದದ್ದು. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು 'ಆತ್ಮ' ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ, ಅದು 'ಶ್ರೇಷ್ಠ'. ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಮೊದಲು ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನೋದಯ ತತ್ವವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಈ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

* ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಮವ್ಯಕ್ತಮವ್ಯಕ್ತತ್ವರುಷ: ಪರಃ. ಪುರುಷಾನ್ಮ

ಪರಾ ಬಿದಾನ್ ಕಾಷ್ಠ ಸಾ ಪರಾ ಗತಿ: ||11||*

ಕರೋಪನಿಷತ್ A.1 ಮತ್ತು 2

ಅನುವಾದ - [ಮಹಾತಃ ಪರಮ ಅವ್ಯಕ್ತಮ್] ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮಹಾತ್ಮನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಇತರ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಅವನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಬೀಜ, ಅವ್ಯಕ್ತ-ಅವ್ಯಕ್ತ ಹೆಸರಿನ ರೂಪ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಟ್ಟು ಮೊತ್ತ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ಆಕಾಶ, ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆಲದ ಮರದ ಶಕ್ತಿಯು ಆಲದ ಬೀಜದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಣದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆ, ಅವನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆ.

[ಅವ್ಯಕ್ತಾತ್ಪುರುಷಃ ಪರಃ- ಆ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಸಮುಚ್ಚಯದಿಂದ, ಅವ್ಯಕ್ತವಾದಪುರುಷನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಕಾರಣನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡವನು. ಅವನು ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಪುರುಷ. ಈಗ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸದಂತೆ, ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ - [ಪುರುಷತ್ ನ ಪರಮ ಚಿಂತಿ--] ಪುರುಷನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ [ಸ ಕಷಂ-] ಚಿಂತಾತ್ಪುನ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಆ ಕಷಂ- ನಿಷಂ--ಪರ್ಯವಾಸನ-ಅಂತ್ಯ-ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಅಲೌಕಿಕತೆಯ ಮಿತಿ ಇದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ, ಕ್ರಮೇಣ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

[ಸ ಪರಾ ಗತಿಃ-] ಚಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಚಲಿಸುವ ಲೌಕಿಕ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಚಲನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 'ಗತಿ-' ಎಂಬ ಪದವು ಚಲನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾಧನೆಯ ದ್ವಿತೀಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು -

*** ಏಷ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋಚರತೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ,**

ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ,

ಕಲೋಪನಿಷತ್ A.1 ಮತ್ತು 2

ಅನುವಾದ - [ಏಷಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಗುಢಃ ಆತ್ಮ ನ ಪ್ರಕಾಶತೇ] ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಬೆಳಕಿನ ಸ್ತಂಭದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಅವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ - ನೋಡುವುದು,

ಕೇಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಆತ್ಮ. ಆದರೆ ಅವನು ನಿಗೂಢನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದು ನನ್ನ ಆತ್ಮ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, (ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಯಾರ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ-)

[ನೀವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ

೧೨. ಈಗ ಸಾವು ಅವನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ -

ಯಚ್ಛೇವಾಂಗಾಂಸಿ ಪುಜ್ಞಾಸ್ತದ್ಯಚ್ಛೇಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮನಿ- ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರನಿ ಮಹತಿ ನಿಯಚ್ಛೇತ್ಯಾಚೇಚಂತ್ ಆತ್ಮನಿ ||13||
ಕರೋಪನಿಷತ್ A.1 ಮತ್ತು 2

ಅನುವಾದ - [ಪುಜ್ಞಾ: ವಾಕ್ ಮಾನಸಿ ಯಚ್ಛೇತ್] ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್-ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. (ಇಲ್ಲಿ 'ಮಾನಸಿ' ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಪದ್ಯವಾಗಿದ್ದು, 'ವಾಕ್-' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.)

[ತತ್ ಜ್ಞಾನೇ ಆತ್ಮನಿ ಯಚ್ಛೇತ್]- ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆತ್ಮ-ಬುದ್ಧಿಯ ಬೆಳಕಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ಅವುಗಳ ಆತ್ಮ-ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

[ಜ್ಞಾನಂ ಮಹತಿ ಆತ್ಮನಿ ನಿಯಚ್ಛೇತ್]- ಜ್ಞಾನವು ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು

[ತತ್ ಶಾಂತೇ ಆತ್ಮನಿ ಯಚ್ಛೇತ್]- ಆ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮವು ಶಾಂತ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಲ್ಲದ, ಸಕ್ರಿಯವಲ್ಲದ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಪುರುಷ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೀರಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಹತ್ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮ ಪದಗಳನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೊಳಗಿರುವ “ನಾವು” ಎಂಬ ಅರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ

ಯದಾ ಪಂಚವತಿಷಂತ್ಲೇ ಜ್ಞಾನಾನಿ ಮಾಂಸ ಸಾ. 10
ಕಠೋಪನಿಷತ್ ಅಧ್ಯಾಯ II. ವಲ್ಲಿ 3.

ಅನ್ವಯಾರ್ಥ - [ಯದಾ ಪಂಚ ಜ್ಞಾನಾನಿ ಮಾಂಸಾ ಸ ಅವತಿಷಂತ್ಲೇ-]

ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೃದಯದ ಜೊತೆಗೆ ಆತ್ಮದೊಳಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದಾಗ

[f ಬುದ್ಧಿ: ನ ವಿಶೇಷತಿ-]

ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಿರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ,* [ತ ಪರಮ ಗತಿ ಅಹು-] *ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಮ ಗತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ, ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಆಲೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲದ, ಇಚ್ಛೆ ಅಥವಾ ಆಯ್ಕೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಂತರ ಅದರ ಮೂಲದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ, ಕಲ್ಪಿತ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗುಪ್ತ ಆತ್ಮದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ, ಗೀತಾ ಮೌಳಿ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

***ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಚಾಪಿ ಮಾ ವಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ಭಾರತ-
(ಭಗವದ್ಗೀತೆ ೧೩.೨)**

***ಅರ್ಥ:* ಓ ಭಾರತ (ಭರತವಂಶಿ ಅರ್ಜುನ),**

ಎಲ್ಲಾ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ (ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ) ಲೋಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾದ (ಲೋಕವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಆತ್ಮ) ನಾನು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರ (ದೇಹ) ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವನು (ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವನು) ಆಗಿರುವ ಜ್ಞಾನವೇ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

***ಅಹಮತ್ಯಾ ಗುಡಾಕೇಶನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ. ಅಹಮದಿಶ್ಚಿದಲ್ಲಿ
ಭೂತಾನಮಂತ್. 10/20***

ಅರ್ಥ: ಹೇ ಗುಡಾಕೇಶ (ಅರ್ಜುನ), ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಆತ್ಮ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ (ಜೀವಿಗಳ) ಆರಂಭ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ.

ಸಮರ್ಥರು ದಾಸಬೋಧದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮದ ಆರಾಧನೆಯು ಅಕ್ಷರಶಃ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ.

***ದೇವರು ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ | ನಾನು ಯಾರೆಂದು
ತಿಳಿಯಿರಿ | ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ | ಮುಕ್ತನೆಂದು
ಕರೆಯಲ್ಪಡು ||೨೬||***

ತಿಳಿದಷ್ಟು ಹೇಳಿದೆ ತಿಟ್ಟುಕೆ ನೋಟ ವೊಲಾಂಡಿಲೆ | ತಿಳಿದೂ ಮುರಿದು ಮೂಲ ಮೀಪನ ||೨೭||

ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ | ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ | ನೀವು ಮೋಕ್ಷದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಸಹ | ||೨೮||

***ಮಾಯಾ ಬ್ರಹ್ಮವು ಪುಕಟವಾಗಲಿ | ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ | ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಪುಕ್ಯತಿಗಳು | ಹಿಂದಿನ
ಜನ್ಮಗಳು ||೨೯||***

9/4 ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.

ದೇವರು ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವನು, ನಾನು ಯಾರು, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪದಿಂದ ಅನನ್ಯವಾಗಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, 'ನಾನು' ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನಾವು ಗೋಚರವನ್ನು ಮೀರಿದವರೆಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಜ್ಞಾನದ ಹಿಂದಿರುವ ಜ್ಞಾನಿ, ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ರೂಪ, 'ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲ' ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಆತ್ಮದ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ನಾವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಯಾರೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಯಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಾವು 'ನಮ್ಮನ್ನು', ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ರೂಪ, 'ನಮ್ಮನ್ನು', ಅಂದರೆ ಮಾಯಾ 'ನಾನು' ಅನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಂದರೆ, ನಾವು ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

9/4 ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.

***ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವಿಯಾಗಲು | ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಅರಿವು ಬೇಕು |
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದಿದೆ | ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ
||50||***

ಮೊದಲು ಅರಿವು, ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಗೋಚರಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದು, ಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದು; ಸಾರ ಮತ್ತು ಸಾರವಲ್ಲದ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯ ಬಿರುದನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

*** ಯಾವುದಾದರೂ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜ್ಞಾನವೇ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ
ವಿಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮ ಆತ್ಮ ||೫೧||***

ವಕ್ತಾರನಿರ್ಣಾಮ ಸಮಾಸ ವಾಙ್ || 9.7

ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಂದರೆ, ಗೋಚರ ವಸ್ತುವಿನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ಅಜ್ಞಾನ. ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅದರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಜ್ಞಾನ. ಜ್ಞಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಅದು ರೂಪ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಸೆಯೇ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ | ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರುಗಳ ಮೂಲ | ಎಲ್ಲ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು | ಕಾರಣ ರೂಪಗಳು ||೧೩||

* ಕಾರಣ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಊಹೆ ||14||*

ದೇಹಾಂತನಿರೂಪಣ-2 ನಾಮ ಸಮಸ್ VIII || 9.8

ದೇಹ-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ರೂಪ, ಅಂದರೆ ಬಯಕೆ, ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮೂಲ ಸಾರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂಟು ಅಂಶದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲವು ಕಾರಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕಾರಣದ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕ್ರಿಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ರೂಪವು ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಗಾಳಿಯಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮೂಲ ಮಾಯೆಯ ರೂಪ | ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ | ರಹಸ್ಯವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ | ವಿಶ್ವವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ||೧೬||

ದೇಹಾಂತನಿರೂಪಣ-2 ನಾಮ ಸಮಸ್ VIII || 9.8

ಮೂಲ ಮಾಯೆಯು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ತನ್ನ 'ಸ್ಥಳ'ಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ, ಒಂಬತ್ತನೇ ದಶಕದ ಒಂಬತ್ತನೇ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ತನ ನಿವಾರಣ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತ್ ಕುಬಾಡಿ ಕರ್ ಶ್ರೀ ಹಂಸರಾಜ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:-

* ಒಂಬತ್ತನೆಯದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಡೆಯುತ್ತವೆ. ಓಹ್, ಆಕಾಶಿ ದೀಪ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?

*** ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಗಸಗಸೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮಿಯ ನೋಟ ಹೀಗಿದೆ. ಮತಿಸರಿಖಾ ಮತಿಪ್ರಕಾಶ್. ದೂರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಂಕೀರ್ಣ 9-45***

ಭಾವನೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕರ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು. ಏನೂ ಇಲ್ಲ. || ಸಂಕು ೯-೪೬||

* ನೀವು ಅಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಬೇರೆ ಅವತಾರ. ನಂತರ ಈ ವಿಶ್ವ ಅವನಿಗೆ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಸಂಕೀರ್ಣ 9-47*

ಆದರೆ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹರಡಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. || ಸಂಕು ೯-೪೮||

ಖಂಡಿತ, ಒಂಬತ್ತನೇ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪು ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದರೆ, ಅದು ಆಕಾಶವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಗಸಗಸೆ ಎಷ್ಟು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ದೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಳವು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೋ, ಆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಚೀಲದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ,

ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುವೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಚಿಕ್ಕವರಾದರೆ, ದೇಹದ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏರಿದರೆ, ಅದು ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ? ನಂತರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ವಿಸ್ತರಿಸುವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಪರಮಬ್ರಹ್ಮದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಪರಮಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಲುಪುವಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅದು ಎಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅನಂತ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮವು ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಭು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಭು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆಳುವವನು. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ಪೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅವನ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮೂಲ ಚಿಂತನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಷಕನು ಆ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಜ್ಞಾನವು ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು ನಂತರ ಒಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪೂಜೆಯು ಜ್ಞಾನದ ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. “ನಾನು ಅದು” ಎಂಬುದು ದೇಹದ ಮಹಾನ್ ಕಾರಣ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅದನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ, ಅನುಭವವು ಈಡೇರುತ್ತದೆ.

ಸಂಕೇತ್ ಕಬಡ್ಡಿಕ್ರ್ ಶ್ರೀ ಹಂಸರಾಜ್ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಡೆಯೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದರ್ಶಕ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತೋಣ. ಅದನ್ನು ಪೂಜೆಯಿಂದ ನೋಡೋಣ. ಆದರೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ. ಸಂಕು ೨೦-೧೬.

ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮೂಲ ಅರಿವು. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಅನನ್ಯ. ಎರಡೂ ಬದಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಹೊಸದು. ಅಡಿಪಾಯ ನಾವೇ. ||ಸಂಕು ೨೦-೧೭||

* ಅವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದುಜೆವೀನ್ ಉಗೆಂಚಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಸ್ವಭಾವಗಳು. ಅಸತಾಚಿ ಆಸ್ .ಸಂಖು 20-18"*

ಖಂಡಿತ, ದರ್ಶಕ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಯ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೊಳಗಿರುವ ಜಗದೀಶನು ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪೂಜೆ ಎಂದರೆ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ. ಅದು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಗುರುತು. ಅದು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ. ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮೂಲ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ನಾವೇ ಆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅಡಿಪಾಯ. ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಯಾವುದೇ ವಿಭಿನ್ನ ತತ್ವಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಅದು ಅದ್ವೈತದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಸ್ವಭಾವತಃ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ, ಇಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಸಮರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

* ಪುಗತ್ ರಾಮನ ಗುರುತು | ಆತ್ಮರಂ ಜ್ಞಾನಂಘನ | ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ | ವಿಧಿಯ ಕೀಲಿಗಳು ||14||*

ಆತ್ಮನಿರೂಪಣಂ ಸಮಸ್ ಚವತ || 20.4||

“ರಾಮನ ಚಿಹ್ನೆ” ಎಂದರೆ ಸಗುಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣ ಗುಣಗಳನ್ನು

ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮವು “ರಾಮ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಅದರ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ “ಶುದ್ಧ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ರೂಪದಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮರಾಮ, ಅಂದರೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ. ಅದು ಜ್ಞಾನಗನ್, ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನದ ರೂಪ, ಜ್ಞಾನದ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅದು ಈ ವಿಶ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ವಿಶ್ವ. ಅದು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ, ಈಗ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಮಹಾನ್ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಗತ್ಯಾ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

”ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಎಂಬ ಅರಿವಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನಹರಿಸಿ. ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಪುಕೃತಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೀರಿದ್ದು. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”*

ಜೈ ಸದುಗುರು.

ಮುಂಭಾಗದ ಮುಖಪುಟ ವಿನಾಸ: ಭರತ್‌ಭಾಯಿ ಶಿಂಪಿ, ಜಲಗಾಂವ್

ತುಕ್ಕೋಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು “ಹಾಡಲು ಸುಲಭ” ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಖಂಜಿರಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥದ ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದರು, ಅದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರಸಂತ್ ತುಕ್ಕೋಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ 1955 ರಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಪರಿಷತ್ (ಧರ್ಮಗಳ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾವೇಶ) ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಮತ ಅಥವಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಗ್ರಾಮ-ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 11, 2025 ರಂದು ಅವರ ಶುಭ ಜಯಂತಿಯ ಮುನ್ನಾದಿನದಂದು, ನಿಸರ್ಗವಾನಿ ತಂಡವು ಭಾರತದ ಈ ಮಹಾನ್ ಸಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

श्री निसर्गदत्त समाधी चॅरीटेबल ट्रस्ट

Nisargavaani

निसर्गवाणी

निसर्गवाणी

निसर्गबानी

ISSUE NO. 2

OCTOBER - DECEMBER 2025

ರೂಪಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ

ಖನೀಯ ಮಾರ್ಗ

ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ || ಸ್ವರೂಪವಾಣಿ ||

ತಪ್ಪಿಹೋದ ಅವಕಾಶ

ನಿರ್ಭಯತೇ ಭಂಡಾರ್

(ನೀವು ಒದಗಿಸಿರುವ ಪಠ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪಠ್ಯವು ಪತಂಜಲಿಯ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನದ (ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಯೋಗ) ಕುರಿತಾಗಿದೆ

ನೀವು ಒದಗಿಸಿರುವ ಪಠ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪಠ್ಯವು ಪತಂಜಲಿಯ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನದ (ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಯೋಗ) ಕುರಿತಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್, ಹಂಸ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂತರೆಂದು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಇವರು, 1805 ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಭಣಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರ ಮೂಲ ಹೆಸರು ನಾರಾಯಣ. ಅವರ ತಂದೆ ಗಂಗಾಧರಪಂತ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ರೇಣುಕಾಬಾಯಿ, ಮೂವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಮಧ್ಯದ ಮಗುವಾಗಿ ಪೋಷಿಸಿದರು. ಅವರ ಜನನದ ನಂತರ ಗಂಗಾಧರಪಂತರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಅಲೆದಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು, ಇದು ಅವರ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿತು. ಅವರ ಅಣ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ಕೇವಲ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಅವರು ವಿವಿಧ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಲೌಕಿಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವರು ಉನ್ನತ ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರು, ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಆದರೂ, ಅವರ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ, ಸದುಗ್ರಹವಿನ ಜೀವಂತ

ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು.

ಈ ಹಂಬಲವು ಅವರನ್ನು ವಾಸಮತೆಗೆ, ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿತು. ನಾರಾಯಣ ಅವರ ಆಳವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮನಗಂಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಹರಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರು ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸರಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ಪವಿತ್ರ ಉದ್ಧವ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿನ ಆರನೇ ದೀಪಧಾರಕರಾಗಿದ್ದರು. 'ಹಂಸ ಪದ್ಧತಿ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಪರಂಪರೆಯು ಆದಿನಾರಾಯಣ (ಹಂಸ ಅವತಾರ) ಅವರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ, ವಸಿಷ್ಠ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸ್, ಉದ್ಧವ, ಮಾಧವ, ರುದ್ರಾರಾಮ್, ನಾಗನಾಥ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಾರಾಯಣರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. 'ಹಂಸ ಪದ್ಧತಿ'ಯ ಲೇಖಕರು ಈ ಪವಿತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಂಸ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಈ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿಯೇ ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಎಂದು ಪರಿಚಿತರಾದರು.

ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಾಮೀಪ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇರಲು ಅವರು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದರು, ಆದರೆ ವಿಧಿಯ ಘೋರ ಪೆಟ್ಟು ಬಿತ್ತು. ಅವರು ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಕವಾದ ಹೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಗಾದರು, ಮತ್ತು ಮಗು ಸತ್ತೇ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ನಿಧನರಾದರು. ಈ ದುರಂತ ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದ ಬಂಧಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ದೈವಿಕ ಅನೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ಪಂಥರಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ, ಅವರು ಜನಾರ್ದನ ಉತ್ತಪ್ಪಿ ಮತ್ತು ಸಖಾರಾಮ್ ಬಾಬಾ ದೋಮಗಾಂವ್ಕರ್ ಅವರ ನಿಕಟ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಪೂರ್ಣಾಶ್ರಮ ಎಂಬ ಉತ್ತರದ ತಪಸ್ವಿಯನ್ನು

ಸಹ ಭೇಟಿಯಾದರು. ಅವರಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಪ್ರೈಶ್ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತರು. ಪೂರ್ಣಾಶ್ರಮ ಸ್ವಾಮಿ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ ನಂತರ, ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಆ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ, ಅವರು ನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ ರಘುನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಗೋಡಬೋಲೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಪರಮಹಂಸ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಅವರು ಹಂಸರಾಜ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವಂತಾಯಿತು.

ಕೆಲ ಕಾಲ ಪಂಥರಪುರದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ ನಂತರ, ಸಖಾರಾಮ್ ಬಾಬಾ ದೋಮಗಾಂವ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ದೋಮಗಾಂವ್ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು. ಅವರು 1834 ಮತ್ತು 1840 ರ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು, ಇದನ್ನು 'ಹಂಸ ಪದ್ಧತಿ'ಯ ಲೇಖಕರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 1840 ರಲ್ಲಿ, ಸಖಾರಾಮ್ ಬಾಬಾ ಅವರು ಹೈದರಾಬಾದ್ನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ದೋಮಗಾಂವ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ನಂತರ ಅವರು ಪರಂದಾಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

1855 ರಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಶ್ವರ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸಮಾಧಿ ದೇವಾಲಯವು ಪರಂದಾದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನಿಂತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಹಂಸ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಈ ಶೇಷಸ್ಥಿ ಸಂತರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಡುಗೆ

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನರಳಿತು. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಈ

ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಳನೋಟದ ಬಲದಿಂದ, ಅವರು 'ಸ್ವಾತ್ಮದರ್ಶ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವರು ಆದಿ ಶಂಕರಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿಗಳು, ಪ್ರಧಾನ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದ ಇತರ ಮೂಲಭೂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಹಾನ್ ಮರಾಠಿ ಸಂತ-ಕವಿಗಳ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಒಟ್ಟು 14 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಒಬ್ಬ **prolific** ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು:

- * ಅಲಭ್ಯವಿರುವ ಕೃತಿಗಳು:
- * ಗುರುಭಕ್ತಿಸಾರ
- * ಸ್ವಾತ್ಮದರ್ಶ (ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ)
- * ಕಥಾಕಲ್ಪಲತಾ (ಹತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು)
- * ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಇತರ ಅಭಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಪದ್ಯಗಳು (ಸಂಖ್ಯೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ)
- * ಭಾಗಶಃ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕೃತಿಗಳು:
- * ಕಥಾಕಲ್ಪಲತಾ (ಕೇವಲ ಎಂಟು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು)
- * ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಇತರ ಅಭಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಪದ್ಯಗಳು
- * ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು:
- * ತತ್ತ್ವರೂಪ (ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ)
- * ಪೂರ್ವಾರಂಭಗಾಥಾ (ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ) - ಈ ಕೃತಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿದೆ.
- * ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು:
- * ಆಗಮಸಾರ

- * ಸಂಕೇತ ಕುಬ್ಜಿ
- * ಕಥಾಕಲ್ಪಲತಾ
- * ಸದಾಚಾರ
- * ಚೂಡಾಲಾಖ್ಯಾನ
- * ವೇದೇಶ್ವರಿ (ಶಿವಗೀತದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)
- * ಲಘುವಾಕ್ಯ ವೃತ್ತಿಟೀಕಾ
- * ವೇದಜ್ಞ (ಈಶೋಪನಿಷತ್ನ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)
- * ವೇದ ನಾವಾಚಿ ಪದೇ
- * ಅನುಭವ ಅಮೃತ (ಓವಿ ರೂಪದಲ್ಲಿನ ಛಂದೋಬದ್ಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಉಳಿದಿರುವ ಕೃತಿಗಳು 37,000 ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿವೆ. ಅವರ 'ವೇದೇಶ್ವರಿ', 'ವೇದಜ್ಞ' ಮತ್ತು 'ವೇದ ನಾವಾಚಿ ಪದೇ' ಯಂತಹ ಹಲವಾರು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ "ವೇದ" ಎಂಬ ಪದವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಆಯ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆ ಅಥವಾ ಸಹಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅವರ ಬರಹಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಬರಹಗಳು ಹಲವಾರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಇದು ಅವರ ಬೋಧನೆಯ ಜೀವಂತ, ಸಂವಾದಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಬರಹಗಳು ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸತತವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ವೇದಾಂತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು: "ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೂಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ".

ಆದರೂ, ವೇದಾಂತದ ಕಡೆಗಿನ ಈ ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಗಮನಾರ್ಹ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಒಂದೇ ವಿಚಾರಗಳ ಕೇವಲ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ನಾವು ನಿರೂಪಣೆ-ಆಧಾರಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು, ವಿವರವಾದ ನಿರೂಪಣೆಗಳು,

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿವರಣೆಗಳು, ಮರಾಠಿ ಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಗದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯು ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಗಮನವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಬರಹಗಳು ನೀತಿಯೋಧಕ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೋದಯಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದು, ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ವೇದಾಂತದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವು ಶಿಷ್ಯರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಸಂಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ಅನುಬಂಧ ಚತುಷ್ಟಯದ (ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಾಲ್ಕು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು) ಚರ್ಚೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ: ಜ್ಞಾನ ಖಂಡ (ಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ) ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಖಂಡ (ಅಭ್ಯಾಸ ವಿಭಾಗ).

ಜ್ಞಾನ ಖಂಡದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವೇದಾಂತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಈ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ನಿಖರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಿಧಾನವು ಅಸಮಾನವಾಗಿದೆ. “ಅಭ್ಯಾಸ ಮೀಮಾಂಸಾ” (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ವಿಜ್ಞಾನ) ದ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿರೂಪಣೆಯು ವೇದಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಬರಹಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳು. ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗಾಗಿ, ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಬರಹಗಾರರು ನಿಭಾಯಿಸದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಆದಿ ಶಂಕರಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠ, ಶಿವಗೀತಾ, ಅಮೃತಾನುಭವ, ಮತ್ತು ಪಂಚದಶಿ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಗಮನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು

ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಿಗೆ ತರುವ ಮೂಲಕ, ಅವರು ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಹೊಸ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಆರ್. ಫಾಟಕ್ ಅವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ: “ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಲೇಖಕರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟು ವೇದಾಂತದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವೇಷಕರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು”.

ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ್ದರು. ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಧನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಈ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರರ್ಥ ಅವರು ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ಎಂದಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೂ, ಅಂತಿಮ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅವರು “ಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ಪರಮ ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಪರಮ ಗುರಿ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪರಮ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನೀಡಲಾದ ಈ ದೃಢವಾದ ಒತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಮರಾಠಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವು ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಈ ಮಹಾನ್ ಸಂತ, ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸರಾಜ್ ಅವರ ಮೊದಲ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ನಾವು ಅವರ ಶ್ರೀಮಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವರವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಖನೋಯ ಮಾರ್ಗ

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕ ೭.೩ ರ ಬಗ್ಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೀಡುತ್ತಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳರಲ್ಲಿ ವಿರಳರಾದವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ದ್ವಂದ್ವತೆಯ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ದ್ವಂದ್ವತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ, ಬಿಡುಗಡೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ ಜೈಲು ಕೈಪಿಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜೈಲಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಂತೆ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಯಣದ ಹೃದಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಟ್ಟುವ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಗಾಢ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೂಲಭೂತ ದೋಷವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡಲು ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ರೂಪಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ, ನಾವು “ಜೈಲನ್ನು” ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕಾರಾಗೃಹವೇ ದ್ವಂದ್ವತೆ, ಅಂದರೆ ನಾವು ವಾಸಿಸುವ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸುವ ವಿರುದ್ಧಗಳ ಜಗತ್ತು. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದು, ಸರಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು, ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖ, ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ವೈಫಲ್ಯ, ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆ—ಇವುಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ. ನಾವು ಈ ದ್ವಂದ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಇದೇ ಏಕೈಕ ವಾಸ್ತವ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಅಹಂ - ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ “ನಾನು” ಎಂಬ

ಭಾವನೆ - ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಈ ವಿರುದ್ಧಗಳ ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ, ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಿತಕರವಾದದ್ದನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅಹಿತಕರವಾದದ್ದರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಆಸೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮಾನವೀಯತೆಯ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ಈ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಗೋಡೆಗಳ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೋಷಪೂರಿತ 'ಸಾಧನೆ' (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ)

ಇಲ್ಲಿಗೆ "ಜೈಲು ಕೈಪಿಡಿ" ಬರುತ್ತದೆ. ಕೈಪಿಡಿಯು ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳೆಂದು ತೋರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ 'ಕೈದಿಯಾಗಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ' ಎಂಬ ನಿಯಮಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಕೆಳಗಿನ 'ಸಾಧನೆಗಳ' ರೂಪಗಳನ್ನು "ಕೈಪಿಡಿ" ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ:

* ಉತ್ತಮ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು: ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯ ದ್ವಂದ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿನ ವಿನಿಮಯವಷ್ಟೆ. ಗುರಿ ಚಕ್ರದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನ.

* ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಧನಮಾನ ಅಥವಾ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನೈತಿಕ ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು: ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನುಮೋದನೆ ಮತ್ತು ಅಪನಿಂದನೆಯ ದ್ವಂದ್ವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ.

* ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು: ಇದು 'ಸಾಧನೆ'ಯನ್ನು ಒಂದು ನಿಭಾಯಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಜೈಲು ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಹನೀಯವಾಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ, ಆದರೆ ಅದು ಜೈಲಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಸ್ವಯಂ-ಶಿಸ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ: ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ. ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದ್ವಂದ್ವತೆಯ ಜೈಲು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಮೀರಲು ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸದೆ, ನೀವು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಕೈದಿ—ಹೆಚ್ಚು ಸದ್ಗುಣಿ, ಶಾಂತ, ಅಥವಾ ಯಶಸ್ವಿ ಕೈದಿ—ಆಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು

ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದೆಂದರೆ ನೀವೇ ದೇವರಾಗುವುದು.

ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ. ನಾವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ನಾವು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ದೇವರನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೋಡಲು ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಏಕೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಯಾರೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ.

— ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ

ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಸದ್‌ಗುರು ನೌಸರ್‌ಗದತ್‌ತ ಮಹಾರಾಜರ || ಸ್ವರೂಪವಾಣಿ ||

‘ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್’ (I AM THAT) ಎಂಬ ಆಧುನಿಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ, ಅತ್ಯಂತ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಸದ್‌ಗುರು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು, ಸುಪ್ರೀಂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾರತ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಗಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ, ಈ ಮಹಾನ್ ಸಿದ್ಧ ಸಂತ ಮತ್ತು ಸತ್ಪುರುಷನ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. “ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ” ಇ-ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಪೂಜ್ಯ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾಶೀಲ ಓದುಗರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಆಳದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವಚನಗಳ ಮೂಲಕವೂ, ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರು “ಸ್ವ” (Self) ದ ಅರಿವು ಮತ್ತು “ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ” (I Am) ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಗಹನವಾದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಾರವನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಸಾಧಕರೂ ಆದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು

ಮತ್ತು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಇದು ಬೋಧನೆಯ ಸಾರವನ್ನು ಸಾಧಕರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಅವರು ತೋರಿದ ಕರುಣಾಭರಿತ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವತಃ ಆದ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಸಹಜವಾದ ಮತ್ತು ಉಜ್ವಲವಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ.

“ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಿ!” - ಇದು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವರೂಪವಾಣಿ (ದೈವಿಕ ಉಕ್ತಿ), ಅದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನದ ಅಮೃತ. ಈ “ಸ್ವ” (Self) ದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಯಾವುದು? ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು, ಸದ್ಗುರುಗಳು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅಮರ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಆ ‘ಸ್ವ’ವೇ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ, ಮಂಗಳಕರ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ-ಪ್ರಮಾಣಿತ ಸಾರ. ನಾನು ಅಮರನು. ನಾನು ಮರಣರಹಿತನು. ಮರ್ತ್ಯರಲ್ಲಿ, ಅಮರನು — ಅದೇ ನಾನು. ನಾನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ‘ಅದಕ್ಕೆ’ (That) ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿರವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ — ಈ “ಸ್ವ” ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನು? ಸದ್ಗುರುಗಳು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ: “ಸೋಹಂ ಹಂಸ ತತ್ ತ್ವಂ ಅಸಿ.”

ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಾನು. ನಾನೇ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ. ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ್— ನೀನೇ ಅದು. ಆದಿ-ಅಂತಃರಹಿತ. ನೀನು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು—ಜನನ ಮರಣಗಳಿಲ್ಲದವನು. ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಆಚೆ. ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಆಚೆ. ನೀನು ಕೇವಲ ಶುದ್ಧ ಸಾರ. ಇಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅವರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೇನು? ಸಂತ ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅದನ್ನು ದಾಸೋಭ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದೇ — ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು, ಸತ್ಯವೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು,

ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಅಶಾಶ್ವತದ ನಡುವೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದು— ಇದನ್ನೇ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ: ಸೋಹಂ - 'ಸ್ವ'ವು ಆನಂದದ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿ. ಅದು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದ್ದು - ಅದು ನೀನೇ ಎಂದು ತಿಳಿ.

ಇದು ಸಂತರುಗಳ ನುಡಿ - ಇದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡಿ.

ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ, ನಾನು ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನನ್ನದೇ ಆದ 'ಸ್ವ'ವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಸಬೇಕು. ಪರಮ ಸತ್ಯದ ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಸಾಧಕನು ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ - ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವನೇ ಆ ಪರಮ ಸತ್ಯ ಎಂದು. ಮಹಾಸಂತ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುವಂತೆ: "ದೇವರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ದೇವರೇ ಆದೆನು."

ಇಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಸಾಧಕನ ಮೇಲೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಮೂಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅಭ್ಯಾಸವು ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅಪೂರ್ವ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳು ಕರಗುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳಕು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ವಿಶ್ವಾಸವು ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು "ನಾನು ಜ್ಞಾನದ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿ. ನಾನು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ನಾನು ಆ ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ," ಎಂದು ಅರಿವಾಗುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಚಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಳವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಸಾಧಕನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಶೋಕದ ಸತ್ಯವು ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ: "ಶರಣಾದವನಿಗೆ, ಸದ್ಗುರು ತಕ್ಷಣವೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ; ಸಮಯ ಅಥವಾ ವಿಳಂಬದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ." ಅವನು ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ, ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಭಯವೂ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. "ಏಕ ತಾಳ್ಯಾತ ಹೋತಿ

ಬದಕೆ” ಹಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಾತುಕೋಳಿಯಂತೆ, ಭಯದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತು ನಂತರ, ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಸಾಧಕನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಕಾಲವು ಜಾರಿಹೋಗಿದೆ; ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಆನಂದವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.”

“ಓ! ಈ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಅಪರೂಪ! ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಭ್ರಮೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿವೆ,

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳನ್ನು ದಾಟಲಾಗಿದೆ!”

—ಹೀಗೆ ಕಾಕಡ ಆರತಿ ಮೊಳಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುರು ಭಕ್ತಿಯ ಸಾರವೆಂದರೆ: “ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು?” ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಸುಳ್ಳು ‘ಸ್ವ’ವು ಕರಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು “ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನ್” ಎಂಬ ನೇರ ಅನುಭವವು ಮೂಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ತೃಪ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ‘ಸ್ವ’ಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹುಡುಕುವವನು ಮಾತ್ರ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನೇರ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾತನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಗೌರವದಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶ್ರವಣ, ಮನನ ಮತ್ತು ನಿಧಿಧ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮಾತ್ರ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರಮ ಸತ್ಯದ ಸಿದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ.

“ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನೇ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ. ಆಳವಾದ ಗೌರವದಿಂದ, ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ”

ಗುರುಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದ ಗುರುದಾಸ್ ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಗೋಗಟೆ, ಈ ಸ್ವರೂಪವಾಣಿಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳು, ಸಮರ್ಪಿತ ಶ್ರೋತೃವಿನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನೀವು ಜ್ಞಾನದ ಮಹಾದಾನಿ. ಜ್ಞಾನದ ಸುಗಂಧವು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡುತ್ತದೆ,

ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.”

ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವ ಸ್ವರೂಪವಾಣಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮೊಳಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದ ಭಾರತ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಗಳ ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೌರಿಸ್ ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು! ಅವರು ರಮಣಾಶ್ರಮದಿಂದ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಆಶ್ರಮ, ವನಮಾಲಿ ಭುವನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ನಿಕಟ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಗಹನವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. 1973 ರಲ್ಲಿ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ನಡುವಿನ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು “ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್” ಎಂಬ ಅಮರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಹಲವಾರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತರ ಸ್ವರೂಪವಾಣಿಯ ಅಮೃತವು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಧಕರು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸ್ವರೂಪವಾಣಿಯ ವಿಜಯ ಪತಾಕೆಯು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳಾದ್ಯಂತ ಅಚಲವಾಗಿ ಹಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. “ಸದ್ಗುರು, ಜ್ಞಾನದ ಮಹಾ ಬೆಳಕು! ಅನೇಕರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರಂತಹವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ!”

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರವನ್ನೇ ಗಮನಾರ್ಹ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸರಳತೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ:

“ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದೇವರು, ಈಶ್ವರ, ಬ್ರಹ್ಮನ್, ಆತ್ಮನ್, ಪರಮಾತ್ಮನ್ ಅಥವಾ ಗುರು ಇಲ್ಲ.” “ಸ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಿ!”

ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಈ ಅತಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸ್ವರೂಪವಾಣಿಯು ಇಂದಿನ ಅಸ್ಥಿರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವಾಗಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. “ಸ್ವ”ದ ನಿಜವಾದ ಅರಿವು ದೃಢವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಕೋಲಾಹಲವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಶಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಕನು, ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ “ಶಾಂತಿಯುಕ್ತ”ನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಅವನನ್ನು ಸೀಮಿತದಿಂದ ಅನಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಸತ್ಯ — ಸತ್ಯ, ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಕರವಾದ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ!

— ಶಾಂತಿದಾಸ್

ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ: 9969004204

ಇಮೇಲ್: shantidas1015@gmail.com

ದೇವರು ಯಾರು ಮತ್ತು ಅವನು ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ?”

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ವತಃ ದೇವರೇ!

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವ ಅದೃಶ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ಜ್ಞಾನವೇ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವೇ ದೇವರು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ರೂಪ... ಸ್ವಯಂ.

— ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್

ತಪ್ಪು ಹೋದ ಅವಕಾಶ

ಮಹೇಂದ್ರ ತೇವರ್ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯನಿಷ್ಠ ಪ್ರವಾಸಿಗ, ಗಣೇಶಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಅವರು ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಆತ ತೇವರಿಗೆ “ನಾನು ಅದು” (I am That) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತನು ಈ ಮೊದಲು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ, ಆದರೆ “ನಾನು ತುಂಬಾ ದುರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಹಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉಗ್ರವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದೆ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು”. ಆತ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದೇ ದಿನದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಗುರುಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಣೆಯು ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಆ ಸಂತರ (ಸಾಗೆ) ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ಮೌನವಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ಜನಸಮೂಹದ ನಡುವೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ನಾವು ನಿಸರ್ಗದತ್ತರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ನಾವು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಸಂತರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅಡಿದ ಪರಿಚಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಲಿಸಿದೆ.

ಅವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟರು. “ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ?”

ಗುರುಗಳು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯ ನಡುವೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ, ನಾನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗಾಗಿ ವಾದಿಸಲು ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತು, ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. “ಗುರುಗಳೇ, ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನು ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಗುರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವನ ಆಳವಾದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಮರಾಠಿ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳ (ಸೇಜ್) ಕಿವಿಗೆ ಸುರಿದನು. ಅವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮುಖಭಾವ ಬದಲಾಯಿತು.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ,” ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ, “ನನಗೆ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ.” ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಆ ಯುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೊಡಲು ನಾನು ವಿರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಮುಂದುವರೆಯುವಂತೆ ಆತ ನನಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

“ಖಂಡಿತ, ದೇವರೇನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡ (ರಿಯಲ್ಟೈಸ್ಡ್) ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರ ದರ್ಶನ (ದಾರ್ಶನ್) ಪಡೆಯಲು ನಾನು ತುಂಬಾ ಗೌರವಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ನನ್ನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಸಹಾಯಕರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರು:

“ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇರಿ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು (ರಿಯಲ್ಟೈಸೇಷನ್)

ಅನುಭವಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಆ ಸಮಯ ಸಾಕು.” ಅವರ ಉತ್ತರವು ಇಡೀ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಮೌನವನ್ನು ಹರಡಿತು. ಗುರುಗಳು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು: “ಈ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ.” ಮತ್ತು, ಅವರು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಳಿದ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾವು ಬಾಂಬೆಯ ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತ ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಸುಮಾರು 4 ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯುರೋಪಿಯನ್ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಕೋಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆಳವಾದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಕ್ಷಣ ಗುರುತಿಸಿದವು. ಅವರಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಂತಿಯ ಕಂಪನವು ಇಡೀ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮತ್ತು ನಾನು ಬಹಳ ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರು. ನಂತರ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ದೀಪಗಳ ಸಮಾರಂಭವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ದಪ್ಪವಾದ ಮೇಣದಬತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೂಗುಹಾಕಿದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಜರಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಲಯದೊಂದಿಗೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ, ಒಕ್ಕೂರಲಿನಿಂದ, ಉಳಿದವರು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಬೆಂಕಿಯು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ನಾನು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಶುದ್ಧೀಕರಣವು ನನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸಂಕೇತಿಸಲು ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಮತ್ತು ಕೂದಲಿಗೆ ತಾಗಿಸಿದೆ.

ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ, ಗುರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. “ನಾಳೆ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ (ಅವೇಕ್ಯಿಂಗ್) ನನ್ನ ಬಳಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು

ಸಾಕು.” ಅವರ ಧ್ವನಿ ದೃಢವಾಗಿ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು.

“ಸ್ವಾಮಿ,” ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ಜೀವನವು ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾ, “ನನಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಏನೂ ಬೇಡ, ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಮಾನವು ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾರ್ಸಿಲೋನಾಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ.” ಮೌನವಿತ್ತು. ವಿಧಿಯು ನನಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. “ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ,” ಗುರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಯ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಿಧನರಾದರು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: - ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ‘darshan’ ಅನ್ನು ದರ್ಶನ, ‘guru’ ಅನ್ನು ಗುರು, ‘Maharaj’ ಅನ್ನು ಮಹಾರಾಜರು, ‘Sage’ ಅನ್ನು ಸಂತ ಅಥವಾ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ, ‘realization’ ಅನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಮತ್ತು ‘awakening’ ಅನ್ನು ಜಾಗೃತಿ ಎಂದು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

* ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಮೂಲ ಪಠ್ಯದ ಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಲು.

ಅಧ್ಯಯನ ಆತ್ಮಗತ್ಯ. ನೀವು ಪ್ರತಿದಿನ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿಯೂ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.. !!!

– ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ನೌರಾಭಯತೇ ಭಂಡಾರ್

ಜುಲೈ 10, 2025 ರಂದು ಗುರು ಪೌರ್ಣಿಮೆಯ ಶುಭ ದಿನದಂದು, ನಿಸರ್ಗದ ಮೊದಲ ಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ ಆಡಿಯೋ-ದೃಶ್ಯ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರು ಸಜ್ಜನಗಡ ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥ ಸೇವಾ ಮಂಡಲದ ಪ್ರಭಾರಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಯೋಗೇಶಬುವಾ ರಾಮದಾಸಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸತಮ್ ಮಹಾರಾಜ್ (ಸಹಜದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್). ಇಬ್ಬರೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮೂಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಕಿರುಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದವು ಮತ್ತು ಅವು ಇಂದಿನ ಓದುಗರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಿರುಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಅನೇಷಕರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ನಿರ್ಭಯತೇ ಭಂಡಾರ್' ಎಂಬ ಕಿರುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಕಿರುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿರಿಯ ಗುರುಬಂಧು ಮತ್ತು ನಂತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧಿಕಾರಿ ದಿವಂಗತ ಮಚ್ಚಿದ್ರನಾಥ ಹೇಟೆ ಅವರು 1967 ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 58 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಭೈನಾಥ್ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಮಹಾರಾಜ್ ನಿರುಪನ್ ನೀಡುವಾಗ ಹಟೀಸಾಹೇಬ್ ಅವರು ಆ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ

ಕಿರುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಹ ಓದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಕೆಲವು ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಲೇಖನದ ಸಲುವಾಗಿ, ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಹಜವಾಗಿ, ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಂತರದ ಅನೇಕ ಮಹಾರಾಜರ ನಿರೂಪನೆಯಿಂದಲೂ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೋಡೋಣ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹತೇಸಾಹೇಬರು 'ನಿರ್ಭಯತೆಯ ಭಂಡಾರ'ದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಭಯವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆ ಸಮಯ ಬದಲಾದಾಗ, ಭಯವಿದೆ! ನೀನೇಕೆ ವಿಷ ಸೇವಿಸಬಾರದು?..ಹಾಗಾದರೆ ಸಾವಿನ ಭಯ. ಯಾಕೆ ವಿಷ ಸೇವಿಸುತ್ತೀರಿ?..ಹಾಗಾದರೆ ಬದುಕುವ ಭಯ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ದೇಹವೇ ಆಕಾಶ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ. ಇಲ್ಲ-ಭೌ...ಅಂದರೆ,

ಭಯವಿಲ್ಲ! ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನೀನೆಂಬ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಯಾರೆಂಬುದರ ನೆನಪಿಗೆ ನೀವು ಭಯಪಡುತ್ತೀರಿ. ಸುಖ-ದುಃಖದ ಅನುಭವವು ನೀವು ಯಾರೆಂಬ ಅರಿವಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ನೀವು ಯಾರೆಂಬ ನೆನಪು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ?

'ಸಾವು' ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ. ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದ ಉಗ್ರಾಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಯವು ದೇಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ. 'ನಾನು ಶುದ್ಧ ಬೆಳಕು' ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನೀವು ಸತ್ತರೂ ಸಹ, ನೀವು ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ! ಭಯಂಕರವಾದ ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂತೋಷದ ಸಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯೇ ಅಂಥದ್ದು. ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ? ತಮಾಷೆಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಭಯವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ಸಾಗರವೇ ಇರುತ್ತದೆ! ಸಾವಿನ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಹೆದರುವವನ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ

ಸ್ವಭಾವದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಹಾವಿನ ಭಯ. ಹಾವು ಅಲ್ಲಲಲ್ಲ! ಹಗ್ಗ ಇದೆ! ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ?

..ಅಜ್ಞಾನ. ಹಾವು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನವು ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮಾಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾವಿನ ಭಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿದೆ. ಭಯವು ಒಳಗೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊರಗೆ. ಗಡಿಯಾರ ಎಂದರೇನು?..ಸಮಯ! ಸಮಯದ ಭಯವು ನೆನಪಿಗೆ ಕಾರಣ..ನಾನು ಎಂಬ. ಆದರೆ ಅದು ನೀನಲ್ಲ! ನೀವು ಭೌತಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಇರುವವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಭಯವು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಾವಿನ ಭಯವಿದೆ. ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರತೆಯ ಭಯವಿದೆ. ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಕಲ್ಮಶಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲ.

ಉಪ್ಪನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಲು ನೀರು ಬಂದರೆ ಉಪ್ಪೇ ಕರಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು. ಹಾಗಾದರೆ ನೀರು ಯಾರು ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ? 'ನೀರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಲಿ. ಉಪ್ಪು ನೀರು ಬರಲಿ. ನಂತರ ಉಪ್ಪು ನೀರು ಕರಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ||

“ನಿರ್ಭಯತೇ ಭಂಡಾರ್” ಎಂಬ ಕಿರುಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮತ್ತು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಮೌನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸುವುದರಿಂದ, ಅದು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಇತರ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಮೌನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತರು ಮತ್ತು ಸಂತರು ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೌನವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಆತ್ಮವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಶರಣಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಅಥವಾ ನಾಶಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜನರು ಜಗತ್ತನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ದೈವಿಕ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಡಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತು ದೈವಿಕತೆಗೆ

ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ!

ಭಯ ಎಂಬ ಪದದ ಪರಿಣಾಮವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ, ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೂಲಕ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇದು ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೂಲ ರೂಪವಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ನಂಬಿದರೆ, ನೀವು ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮದೇ ರೂಪ. ನೀವು 'ಇತರ' ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭಯಪಡುತ್ತೀರಿ. ಕಾಡಿನ ಗಿಡುಗದ ಮೇನ್ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದವಡೆ ಅವನನ್ನು ಹೆದರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇತರರನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಯವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರೂಪವೆಂದು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಯದ ಭಯವಿದ್ದರೂ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬೆಳಕು ಯಾವುದೇ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸದ್ಗುರುಗಳ ವಚನಗಳ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ.

— ಅನಿಲ್ ಚುಬೆ

ಥಾಣೆ

ಮೊಬೈಲ್: 9819214661

ಏಕಾಂತತೆ ಸುಂದರ. ಏಕಾಂತತೆ ಎಂದರೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಅದರರ್ಥ ಮನಸ್ಸು ಬಾಹ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಲುಷಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

— ಜೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಪತಂಜಲಿಯ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ಮತೃತು ನೌಸರ್‌ಗದತ್‌ತ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನ (ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಯೋಗ)

“ಯೋಗದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳು” ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುವ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವು ಭಾರತೀಯ ಋಷಿ ಪತಂಜಲಿಯವರ ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಯೋಗದ ಒಂದು ವರ್ಗೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳೆಂದರೆ: ಯಮ (ನಿಗ್ರಹಗಳು), ನಿಯಮ (ಆಚರಣೆಗಳು), ಆಸನ (ಭಂಗಿಗಳು), ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ (ಉಸಿರಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ), ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ (ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ), ಧಾರಣ (ಏಕಾಗ್ರತೆ), ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ), ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ (ಲಯ). ಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳ ಆಚರಣೆ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾದಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ: ಮೊದಲನೆಯದು ಸಮಾಧಿ ಪಾದ, ಎರಡನೆಯದು ಸಾಧನಾ ಪಾದ, ಮೂರನೆಯದು ವಿಭೂತಿ ಪಾದ, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಕೈವಲ್ಯ ಪಾದ. ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಓದಿನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಒಳನೋಟವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳ ಮಹತ್ವ. ಈ ಸೂತ್ರಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ದೈವದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಪತಂಜಲಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ, ಯೋಗವು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧಃ (ಮನಸ್ಸಿನ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದು). ಅಂದರೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಲು ಬಿಡದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು—ಅದೇ ಯೋಗ. ಈ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಪತಂಜಲಿಯವರ ಯೋಗ ದರ್ಶನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಮಾಧಿ ಪಾದವು ಯೋಗದ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಧನಾ ಪಾದವು ಅಡೆತಡೆಗಳು, ಕರ್ಮದ ಫಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಭೂತಿ ಪಾದವು ಯೋಗದ ಅಂಗಗಳು, ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು (ಸಿದ್ಧಿಗಳು) ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಕೈವಲ್ಯ ಪಾದವು ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು (ಕೈವಲ್ಯ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷ) ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಜ್ಞಾನ (ಅವಿದ್ಯಾ), ಅಹಂಕಾರ (ಅಸ್ಮಿತಾ), ಲಗತ್ತು (ರಾಗ), ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ (ವೈರಾಗ್ಯ), ಮತ್ತು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ (ಅಭಿನಿವೇಶ) ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಐದು ದುಃಖಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಯೋಗದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬರು ಕರ್ಮದ ಫಲಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯೋಗವು ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪತಂಜಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು (ವಿಮೋಚನೆ) ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅವರು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದು, ಯೋಗವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಜನರು ಅದರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದು. 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಗ ದಿನವನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾಗಿದೆ. “ಒಳ್ಳೆಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು” ಎಂಬ ಮಾತು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ರೋಗಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇದರರ್ಥ ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, “ಹನ್ನೊಂದನೇ ಇಂದ್ರಿಯ”-ಮನಸ್ಸು-ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸ್ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ತಮ್ಮ 205 ಮನಾಚೆ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ (ಮನಸ್ಸಿನ ಕುರಿತ ಪದ್ಯಗಳು) ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಕೊಂಕಣದ ವೆಂಗುರ್ಲಾದ ಸಂತ ಪೂರ್ಣದಾಸ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ:

‘ಮನಸ್ಸಿನಂತಹ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸಿನಂತಹ ಮಿತ್ರನಿಲ್ಲ.

ಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಅಶುದ್ಧತೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಅವು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳು.

ಮನಸ್ಸೇ ಭಯಾನಕ, ಮನಸ್ಸೇ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವಂತಹದ್ದು.

ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಪಂಚವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮನಸ್ಸು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ಲೌಕಿಕ ಜನರನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ.’

೧. ಸಮಾಧಿ ಪಾದ

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೨

ಯೋಗಶ್ಚಿತ್ತ-ವೃತ್ತಿ-ನಿರೋಧಃ

ಈ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಯೋಗದ ಮೊದಲ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು

ನೀಡಲಾಗಿದೆ: ಯೋಗವು ಮನಸ್ಸಿನ (ಚಿತ್ತದ) ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳ (ಏರಿಳಿತಗಳ) ನಿಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ತವನ್ನು 'ಮನಸ್ಸು' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಬ್ಬರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಕಲಿಯುವುದು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯೋಗ ಕಲಿಕೆಯ ಆರಂಭವು ಮನಸ್ಸಿನ ತರಬೇತಿಯಾಗಿದೆ.

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೫

ವೃತ್ತಯಃ ಪಂಚತಯಃ ಕ್ಷಿಪ್ಷಾಕ್ಷಿಪ್ಷಾಃ

ಮಾನಸಿಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು (ವೃತ್ತಿಗಳು) ಐದು ವಿಧಗಳಾಗಿವೆ; ಅವು ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿರಬಹುದು (ಕ್ಷಿಪ್ಷಾಃ) ಅಥವಾ ನೋವಿಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿರಬಹುದು (ಅಕ್ಷಿಪ್ಷಾಃ).

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೬

ಪ್ರಮಾಣ-ವಿಪರ್ಯಯ-ವಿಕಲ್ಪ-ನಿದ್ರಾ-ಸ್ಮೃತಯಃ

ಈ ಐದು ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳೆಂದರೆ: ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ (ಪ್ರಮಾಣ), ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ (ವಿಪರ್ಯಯ), ಕಲ್ಪನೆ (ವಿಕಲ್ಪ), ನಿದ್ರೆ (ನಿದ್ರಾ), ಮತ್ತು ನೆನಪು (ಸ್ಮೃತಿ).

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೧೨

ಅಭ್ಯಾಸ-ವೈರಾಗ್ಯಾಭ್ಯಾಂ ತನ್ನಿರೋಧಃ

ಈ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ (ಅಭ್ಯಾಸ) ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ (ವೈರಾಗ್ಯ) ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೧೪

ಸ ತು ದೀರ್ಘಕಾಲ-ನೈರಂತರ್ಯ-ಸತ್ಕಾರ-ಆಸೇವಿತೋ ದೃಢಭೂಮಿಃ

ಆದರೆ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ, ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ದೃಢವಾಗಿ ಬೇರೂರುತ್ತದೆ.

೨. ಸಾಧನಾ ಪಾದ

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೨೯

ಯಮ-ನಿಯಮ-ಆಸನ-ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ-ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ-ಧಾರಣಾ-ಧ್ಯಾನ-ಸಮಾಧಯೋಷ್ಠಾವ ಅಂಗಾನಿ

ಯೋಗದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳೆಂದರೆ: ಯಮ (ನಿಗ್ರಹಗಳು),

ನಿಯಮ (ಆಚರಣೆಗಳು), ಆಸನ (ಭಂಗಿ), ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ (ಉಸಿರಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ), ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ (ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ), ಧಾರಣಾ (ಏಕಾಗ್ರತೆ), ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ), ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ (ಲಯ).

ಯೋಗ ಸೂತ್ರ - ೪೬

ಸ್ಥಿರ-ಸುಖಿ-ಆಸನಮ್

ಆಸನವು (ಯೋಗ ಭಂಗಿ) ಸ್ಥಿರವಾಗಿ (ಸ್ಥಿರ) ಮತ್ತು ಆರಾಮದಾಯಕವಾಗಿರುವಂತಹದ್ದು (ಸುಖಿ).

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೆಂದರೆ ಧಾರಣಾ (ಏಕಾಗ್ರತೆ), ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ), ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ (ಲಯ). ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ (ಉಸಿರಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ) ಈ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬರ ಭಂಗಿ (ಆಸನ) ಅಥವಾ ಆಸೀನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರಾಮದಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕುಳಿತಾಗಲೂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಡೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುವ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಒಳಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಒಳಗಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರ ಮೊದಲು, ದೇಹದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಅಗತ್ಯ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಮ ಮತ್ತು ನಿಯಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

* ಯಮವು ನೈತಿಕ ನಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ—ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

* ನಿಯಮವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ—ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು.

ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಅದರ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಈ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಸೂತ್ರಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು (ವೃತ್ತಿಗಳು) ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು

ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವ ಗೋಚರ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಅವು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ, ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಆಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ಕ್ರಮೇಣ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ (ವೈರಾಗ್ಯ) ಯಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಧಾರಣಾ (ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು), ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ), ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ (ಲಯ) ಯ ಆಂತರಿಕ ಶಿಸ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ, ಅಭ್ಯಾಸಿಯು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೈವಲ್ಯ (ಪರಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನದ (ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಯೋಗ) ಕುರಿತಾದ ಒಳನೋಟಗಳು

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾಲದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಸಂತರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸರಳ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಮೇಲಿನ ಸೂತ್ರಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ, ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಯೋಗದ ಶಿಸ್ತಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದಂತೆಯೇ, ಮಹಾರಾಜರ ದೈನಂದಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸೂತ್ರರೂಪದ ಬೋಧನೆಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು (ವಿಮೋಚನೆ) ಸಾಧಿಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬಲ್ಲವು.

ಈ ಲೇಖನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಯೋಗಶ್ಚತ್ತ-ವೃತ್ತಿ-ನಿರೋಧಃ (ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳ ನಿಗ್ರಹ) ಸಾಧಿಸಲು ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಯೋಗ ಎಂದರೆ ಸಂಯೋಗ. ಆ ಬ್ರಹ್ಮದ ನಿರಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ

ನೆಲೆಸುವವನು ಯೋಗಿ. ಯೋಗ-ಸ್ಥಿತಿ (ಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ. ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಬರುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಹೋಗುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಯೋಗವೇ ಯೋಗ. ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಸರಳ ಸತ್ಯ-ಈ ಅರಿವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಯೋಗ. ಧ್ಯಾನ-ಯೋಗ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿರುವುದು. ನಿಜವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಜನ್ಮ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ. ಜನ್ಮ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಒಬ್ಬರು ಧ್ಯಾನ-ಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಜ್ಞಾನ ಉದಯಿಸಲು, ನೆನಪು (ಸ್ಮರಣಾ) ಮತ್ತು ಜೀವ-ಉಸಿರು (ಪ್ರಾಣ) ಒಂದಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಂಯೋಗವು ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆಯ (ದೈವಿಕ ಹೆಸರಿನ ಸ್ಮರಣೆ) ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆ ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ತಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ, ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆಯು ಉಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮಕಾಲೀನವಾದಾಗ, ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಕಲಿಸುವ ಯೋಗ. "ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ರೂಪವೇ ಆತ್ಮ" ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಆ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ, ಯೋಗವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ, ಅನುಭವವು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ವವಾಗುವವರೆಗೆ ಆಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಇದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ: ಪ್ರಾಣ (ಜೀವ-ಶಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ಕಾಯ (ದೇಹ) ದ ಸಂಯೋಗವು ಇರುವವರೆಗೂ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ಕಾರ್ಯವು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಪರಮ ಯೋಗವೆಂದರೆ ಆತ್ಮ-ಬೋಧ-ಸ್ವಯಂ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ದೇಹದಿಂದ ಜೀವ-ಶಕ್ತಿಯನ್ನು (ಪ್ರಾಣವನ್ನು) ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವಿಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿನ ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೂ, ಅಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ, ವಿವಿಧ ಸಿದ್ಧಿಗಳು (ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳು) ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬರು ಗೌರವ, ಸನ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸೇವೆ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ—ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಸಾರವಾದ ಪರಮ ಸತ್ಯದ ಭೇಟಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಧ್ಯಾನ-ಯೋಗದ ಮೂಲಕ, ಆತ್ಮದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ (ಆತ್ಮ-ವಿಯೋಗ) ಕರಗಿದಾಗ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ, ಅವರು ನಿಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ (ನಿಶ್ಚಿತ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತರಾದವರು). ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣ, ನಿರ್ಗುಣ ಮತ್ತು ನಿರಂಜನ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗೂ ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. “ನಾನು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವೈರಾಗ್ಯ (ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ) ಎಂದರೇನು? ಸಹವಾಸ ಅಥವಾ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಅದೇ ವೈರಾಗ್ಯ. ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಿರುಗುವುದು ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದು ವೈರಾಗ್ಯವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಲು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವನೇ ನಿಜವಾದ ವೈರಾಗಿ!

ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳು (ವಿಕಾರಗಳು) ಆಹಾರದ ಸಾರದ (ಅನ್ನ-ಸತ್ವ) ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗುಣಗಳಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನೆನಪಿಡಿ, ಸೇವಿಸಿದ ಆಹಾರದ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ “ಮನಸ್ಸುತನ” (ಮನ್ವಾನ್)ವನ್ನೇ ಮರೆತಾಗ, ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉನ್ಮತನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮರೆವು ಸ್ವತಃ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ.

ನಡತೆಯು ವರ್ತನೆ (ವೃತ್ತಿ) ಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅಹಿಂಸೆಯ (ಅಹಿಂಸೆ) ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡದಿರುವುದು. ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ತರಲು, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ (ಸತ್ಯ) ನಂತಹ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣ, ಇದು ಒಬ್ಬರ ನಡತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ವರ್ತನೆ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅವು ಮತ್ತೆ ಉದಯಿಸಿದಾಗ, ಅವು ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ, ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣವೇ ಪ್ರಣವ-ಓಂಕಾರ.

ಮನಸ್ಸು ವರ್ತನೆ (ವೃತ್ತಿ) ಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣದ ಹರಿವಿನ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಣ. ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುವ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರವಾಹ. ಎಲ್ಲಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸವು (ಸಾಧನ) ಮೂಲತಃ ಈ ವರ್ತನೆಗೆ (ವೃತ್ತಿ) ನೀಡುವ ತರಬೇತಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು- ಅದು ವಿವೇಕದ (ವಿವೇಚನೆ) ಕೆಲಸ. ವಿವೇಕವು ಜರಡಿ ಇದ್ದಂತೆ- ಅದು ಅನಗತ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ; ಆಲೋಚನೆಗಳ ನಂತರ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ! ಮನಸ್ಸು ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಉದಯ. ಆಲೋಚನೆಗಳು ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಕೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಬಳಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡುವ-ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ-ಆ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ. ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ: ಈ ಗಾಸಿಪ್ ಮಾಡಿ, ಆ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರಿಸೀವರ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿ-ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ

ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಿಸೀವರ್ ಅನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವಂತೆಯೇ.

ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು (ಆತ್ಮ-ಬುದ್ಧಿ) ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ-ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ, ಆ ಆಲೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ. ಒಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಉದ್ಭವಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ.

ಚಾಡಿ, ಗಾಸಿಪ್, ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿ. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಇರಲು ಕಲಿಯಿರಿ; ಅದಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮರಾಗಬೇಡಿ. ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿ. ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಬದಿಗೆ ಇರಿಸಿ.

ಯಾವುದೇ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಒಬ್ಬರು ಎಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅದೇ ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿ-ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿ (ಸಹಜ-ಅವಸ್ಥಾ). ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಪರಮ ಸ್ಥಿತಿ.

ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರತಾದ ಆತ್ಮವು ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಕಳಂಕರಹಿತವಾಗಿದೆ-ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ನೆನಪಿಡಿ: ಮನಸ್ಸು ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ. "ಈ ದೇಹವೇ ನಾನು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮನಸ್ಸು, ಆತ್ಮವಲ್ಲ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿ-ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಘೋಷಿಸುವುದಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಬದುಕುವುದು ಅವನತಿ. ಈ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಿ-ಇದೇ ಪರಮ ಭಕ್ತಿ.

ಗುರುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಅಥವಾ ದೇವರು ತನ್ನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿರಿ. ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳು ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿವೆ. ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಬೇಡಿ. ಅಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿವೆ. ನೀವು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆಯ (ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆ) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು

ಮುಂದುವರಿಸಿ. ಅದರ ಮೂಲಕ, ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸು ಕೇಳುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲವೂ-ಭಯ, ಬಂಧನ, ಅಥವಾ ವಿಮೋಚನೆ-ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ದೇಹದ ರೂಪವನ್ನು ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ಬಂಧನ.

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅರಿವು ಇರುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲವೂ ಅರಿವಿನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅರಿವು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದವನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅರಿವಿನ ಜ್ಞಾನವು ಒಮ್ಮೆ ಮೂಡಿದ ನಂತರ, ವಿಮೋಚನೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಅಹಂಭಾವ) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಆತ್ಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿದಿನ. ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೇವಲ ಮರೆತುಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಏನನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕು?- ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕರಗಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಆರಾಮ, ಶ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವೇ ಧ್ಯಾನ; ಧ್ಯಾನವೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಮತ್ತು ಆ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಮೊದಲು, ಮಾನಸಿಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತು ನಂತರ ಆತ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಎಂದಿಗೂ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಅಥವಾ ದೇಹದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ-ಈಗಲೂ ಸಹ!

- ಅನಿಲ್ ಚೂಬೆ,

ಠಾಣೆ

(ಮೊಬೈಲ್: 9819214661)

ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನ ಯೋಗಿ:
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ
ಸ್ವರೂಪಾನಂದ. (ಪಾವಸ)

‘ಯೋಗಿ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನವನು, ಸಹಿಹ್ ಪಾಪ ಜನರು’. ಇದು ಸಂತ ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಯವರಿಂದ ಮಹಾನ್ ಸಂತ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮೌಲಿಯ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮೌಳಿ ನಂತರ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಕೊಂಕಣದಲ್ಲಿ, ಇದೇ ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂತರೊಬ್ಬರು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ಉಷ್ಣತೆ, ಅದೇ ಕ್ಷಮೆ, ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇ ಕರುಣೆ, ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರತಿದ್ವ್ಯಾನೇಶ್ವರ್ ಮಹಾರಾಜನಂತೆ! ಈ ಮಹಾನ್ ಸಂತರು ಅಂದ್ರೆ ಪಾವಸ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ಸ್ವರೂಪಾನಂದರು! ಅವರು 1974 ರವರೆಗೆ, ಪಾವಸ ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಗು ಡಿಸೆಂಬರ್ 15, 1903 ರಂದು ಪವಾಸ್ ಗೋಡ್ವೋಲೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಂತ್ ಮತ್ತು ರುಕ್ಮಿಣಿಬಾಯಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿತು. ಅವನ ಹುಟ್ಟು ಹೆಸರು ರಾಮಚಂದ್ರ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಡ್ವೋಲೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಹೇರಳವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅಜ್ಜ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೀತೆಯ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂದೆ ವಿಷ್ಣುಪಂತ್ ತುಂಬಾ ದಯಾಳು ಮತ್ತು ನೇರ ಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮ ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸದ್ಗುಣಶೀಲ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಪ್ಪ ಅಲಿಯಾಸ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗೋಡ್ವೋಲೆ, ಇತರ ನಾಲ್ವರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ನಂತರ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅವರು ನಾಥ್ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಸಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವನ ಪಯಣ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗೋಡ್ವೋಲೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದರವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಈ ಪ್ರಯಾಣವು ತುಂಬಾ ಜ್ಞಾನೋದಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ‘ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ನರರ ನಾರಾಯಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.’ ಇದು ಸಂತ ತುಳಸಿದಾಸರ ವಾಗ್ದಾನ. ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ನಾರಾಯಣರಾದರು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪೂರ್ವಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಿಂದ ರತ್ನಗಿರಿಗೆ

ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ರೆಡೆದೋಹದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನೀರು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ರತ್ನಗಿರಿ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಮೋಟಾರ್ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ದೋಣಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ದಾಟಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸಕ್ಕೆ ದೋಣಿ ವಾಲಿ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೋಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ದಾಟಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದ ನಂತರ, ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದಡಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ದೇವರೇ ಸ್ವಾಮಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದನಂತೆ! ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವವಿತ್ತು, ಇದು ಅವರ ನಂತರದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಬೀತಾಯಿತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೈನಿಕ್ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ದೇಶಭಕ್ತ

ಯೋಗಿ ಅರಬಿಂದೋ ಅವರಂತೆಯೇ, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಪೂರ್ವಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿದ್ದರು (ಸೈನಿಕ್). ಅವರು ತಿಲಕರ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಿಲಕರ ನಂತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನಾಯಕತ್ವವು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಶಿರೋಡ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ರತ್ನಗಿರಿ ಪ್ರದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಇದು ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಾದ ಸ್ವಾವಲಂಬನಾಶ್ರಮ ಹೆಸರುಳ್ಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಉಚಿತವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದರು. ಪಾವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಪುಣೆಯ ಗಣೇಶನಾಥ ವೈದ್ಯ ಅಲಿಯಾಸ್ ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾವ, ಪೂಜ್ಯ ಕೇಶವರಾವ್ ಗೋಖಲೆ ಅವರು ಈ ಯೋಗ ಕಾರಣರಾದರು. ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ನಂತರ, ಅವರು ತುಂಬಾ ತೃಪ್ತರಾದರು. ಅವರು ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ, 'ತಡವಿಧಿ ಪ್ರಣಿಪಾತೇನ, ಪರಿಪ್ರಶ್ನೆನ್ ಸೇವಯಾ' (ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದರು, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಂತಹ ಅನುಭವವಾಗಿಲ್ಲ" ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ನೇರ ಮಾತುಗಾರ ಕೇಳಿದ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಹಾಲು ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿ ತಕ್ಷಣ ಮೊಸರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ." "ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿಲ್ಲ." ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಂತದ ಮೂಲಕ ಹೋಗಬೇಕು, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನ

ಸದ್ಗುರುಗಳು ಕಲಿಸಿದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಜೈಲು ನೆನಪಿದೆಯಾ! ಹಾಗಾದರೆ ವಾತಾವರಣ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಧ್ಯಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಾವು ಸಮಯದ ಅಭಾವ ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತಹ ಹಲವು ನೆಪಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೊತೆ ಸರ್ವಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಜೋಶಿ, ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಪಟವರ್ಧನ್, ಶಂಕರರಾವ್ ದೇವ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಾ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಂತರ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿ ಸಾಧನಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಪುಣೆಗೆ ವಿದಾಯ

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪದವಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು 1934 ರಲ್ಲಿ ಪುಣೆಯಿಂದ ಪಾವಸಗೆ ಬಂದರು. ಅವನು ಪುಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು, ಪಾವಸ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಓದಿ ನಂತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯಲು ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ವಿಧಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಪಾವಸಗೆ ಬಂದರು ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪುಣೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ ಪಾವಸಗೆ ಬಂದಾಗ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು. ನೋವು ಅಸಹನೀಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಸತತ ಆರು ತಿಂಗಳು ಭೀಕರ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾವನ್ನು ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಲಾಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಮೃತಧಾರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ “ಹದಿನೆಂಟು ನೂರ ಐವತ್ತಾರು ಶತಮಾನಗಳು, ನಾವು ಸತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅನಾರೋಗ್ಯವು ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅವರು ಸಿದ್ಧಯೋಗಿಯಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಶಾಶ್ವತ ದೈಹಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು, ನಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಶಾಶ್ವತ ತಪಸ್ವಿ

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಕೇಸರಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ, ಅವರು ‘ಶಾಶ್ವತ ತಪಸ್ವಿ’ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೋಭಾವ ಯಾವಾಗಲೂ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅಂದರೆ ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸನ್ಯಾಸಿ

ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ದೇವರನ್ನು ಆನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಅವನು ದೇವರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಭ್ಯಾಸ ನಾಥಪಂಥೀಯ ಸೋಹಂ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಸೋಹಂ ಎಂದರೆ 'ಅದು' ನಾನು. ಪುತ್ರಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಂದು ಭಾಗ, ಮತ್ತು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೃಶ್ಯ ಪುಪಂಚವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ಆದ್ವೈತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸೋಹಂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ, ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದನು, ತಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, "ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಎಂದರೆ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ವರ್ತಿಸುವುದಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಎಂದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು, ದೇವರ ಆಟವನ್ನು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯು ಶಾಶ್ವತ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಶಾಂತಿ. 'ನಿಜವಾದ ಪರಮಾರ್ಥ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಮಾನವೀಯತೆ

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾತು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಡಿಕೆಯಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಇತರರಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತೀವ್ರ ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾನ್ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, "ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಗುರುಗಳ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿನ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಏಪ್ರಿಲ್ 1969 ರಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ದೀಪಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದರ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆಪ್ತ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅಮಲಾನಂದರು ಅದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನೋವುಂಟಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪುಣೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಗುರುವರ್ಯ ವಿ. ಡಾ. ಭಟ್ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜನ್ಮ ಕುಂಡಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು, ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳಿದರು, “ಬರೆಯಿರಿ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗುರುವಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬೇಡಿ.” ಎಷ್ಟು ಸರಳ! ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಹಂಕಾರ ಅಥವಾ ದುರಹಂಕಾರ ಮುಟ್ಟಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಗೀತೆ ‘ಮುಗ್ಧ ಅಹಂಕಾರ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಖ್ಯಾತಿಯ ದುರಾಸೆಯು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪುಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಆರ್ಜವಂ

ಸ್ವಾಮಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ‘ ನೀವು – ತಾವು ‘ ಕರೀತಿದ್ರು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಆಜ್ಞಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ, ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾತು ತುಂಬಾ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಮೃದುವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಅಮಲಾನಂದರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆತ್ಮೀಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದ

ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, “ಚರ್ಚೆಗೆ (ವಾದಿಗೆ) ಕಾರಣವಾಗುವ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಲೋಕವು ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇದು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ!” ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಅಮಲಾನಂದರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪಣಕ್ಕಿಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ “ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೃದಯದ ಈ ಮೃದುತ್ವ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮೌಳಿಯೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮೌಳಿಗೆ ಲೋಕವು ಬಹಳಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ಮೌಳಿಯ ನಡವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಕಹಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ದುಷ್ಟರ ಶಾಪಕ್ಕಾಗಿ, ಕರುಣೆಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಶಾಪ ಎಂದರೆ ದುಷ್ಟತನ, ವಕ್ರತೆ, ವಕ್ರತೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ದುಷ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ದುಷ್ಟರು ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ! ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಾಯಂದಿರು (ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಮೌಲಿ). ತಾಯಿಯು ಮಗುವಿನ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ, ಮಗು ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ಅವಳು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿರುವುದರ ಅರ್ಥ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಕ್ರತೆ ಅಥವಾ ದುಷ್ಟತನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಂತಹ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ! ಬೆಣ್ಣೆಗಿಂತ ಮೃದುವಾದ ಈ ಹೃದಯ ಸ್ವಾಮಿನಿಗೆ ಇತ್ತು.

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿತ

ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ ‘ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೀತಿ’ ಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಪುರ್ವಾಯುಶದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ರತ್ನಗಿರಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ, ಸೇತುವೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖಿತ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯುವಕನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವರು ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದರು. ತಾವು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತೂ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು

ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ, ಅದೇ ಹುಡುಗ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದ! ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಯವರ ಈ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಅವರನಂತರದಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಮುಂಬೈನ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ಅಮಲಾನಂದರಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಮಲಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾವಾಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರು ಸ್ವಾಮಿ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಪಾವಸೆಗ್ಗ ವಾಹನ ಬಾರೂದ್ ರೊಕ್ಕ ಮೊನ್ನೆಯೊರ್ಡೆಲ್ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು? ಒಂದೋ ಎರಡೋ! ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೃದಯವು ಜೇನು ಬಾಚಣಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಾಮಿ ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅದೇ ಕೃಪೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಮಾನತೆ

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳ ಜನರಿಗೆ, ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು, ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು ಬಡವರು, ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಸಭ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಆಶ್ರಮದ ಸ್ವಾಮಿ ಅಪ್ಪಾ, ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು, “ನಮ್ಮ ವೇದಾಂತವು ಕೇವಲ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ.” ವಿಧವೆಯರ ಕೂದಲನ್ನು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಂತಹ ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ನಮ್ಮ ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು” ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಜನರು ಇದ್ದರು. ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಬಾಬಾಲಾಲ್ ಪಠಾಣ್ ಅವರಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಕ್ತರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬಾಬಾಲಾಲ್ ಸ್ವತಃ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ.

ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ- ತಂದೆ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂತ ಕಬೀರರು ಹೇಳಿದರು, “ಗುರು ಗೋವಿಂದ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಯಾರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕು? ಬಲಿಹರಿ ನನಗೆ ಗೋವಿಂದ್ ತೋರಿಸಿದ ನನ್ನ ಗುರು.” ದೇವರ ದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಸದ್ಗುರು ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಾಗರದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸದ್ಗುರುಗಳಂತಹ ರಕ್ಷಕರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸದ್ಗುರು ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ತುಂಬಾ ಸವೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ “ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ” ಎಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕೈಬರಹದಲ್ಲಿ ಬರೆದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ನೂರು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬರಹವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ, ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅದರ ಕಾಗುಣಿತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ. ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಈ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು! ಆದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಪಾದಪೂಜೆ, ಚರಣಾರ್ಪಣೆ, ಮಾಲೆ ಹಾಕುವುದು ಮುಂತಾದ ಭೌತಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸೇವೆಯೆಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದಿಂದ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು.

ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದರು. ಗೊಂಡಾವ್ವಾಲೇಕರ್ ಮಹಾರಾಜ್ ಹೇಳುವಂತೆ, “ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇರಲಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರಲಿ,” ಇದು ಅವರ ಮನೋಭಾವವಾಗಿತ್ತು. ನೂರಾರು ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ತೊರೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೀರನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸುರಿಯುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಸಮುದ್ರವು ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಂದರೂ ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಸಮುದ್ರವು ಒಣಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸರೋವರಗಳು ಒಣಗುತ್ತಿವೆ! ನಮ್ಮಂತೆಯೇ! ನಾವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಅಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಲ್ಲಾಸಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಬಳಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಭಗವಂತನಂತಹ ಸಾಗರಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಏರಿಳಿತವಾಯಿತು. ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಮನೆಯವರ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಕ್ರಮೇಣ ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಆನಂದದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ‘ನಮ್ಮ ಆತ್ಮತ್ಯಪ್ತಿ’ ಎಂದು ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಗುಣದರ್ಶನ

ಅನೇಕ ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತನಿಗೆ ದೇವರು ಸಗುಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪಾವಸ್ನಂತಹ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಗುಡುಗಿನಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶವು ಪುಕಾಶಮಾನವಾದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ‘ದಿವಿ

ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಾಸ್ತ್ರಸ್ಯ', ಸಾವಿರಾರು ಸೂರ್ಯರ ತೇಜಸ್ಸು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆಳಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ರೂಪ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು, "ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಬರೆದ ಆ ಸಿಹಿ ಮಾತುಗಾರ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?" ಮತ್ತು ನಂತರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ, ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅದ್ಭುತ, ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಆನಂದಮಯ ರೂಪವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ, ಆ ರೂಪವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿತು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಯ ಜೀವನವು ಧನ್ಯವಾಯಿತು.

ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಪಾರವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಆನಂದದಾಯಕ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿತವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಅಭಂಗವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಅವರ ಕೆಲಸವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಆ ಘಟನೆ ನಡೆದು ಇಂದಿಗೆ 700 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ಕಾಲದ ಭಾಷೆ ಇಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಅಭಂಗವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವರು ಮೂಲ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸವೆಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ, ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಾರವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಲೆ ಮಧ್ಯಮವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ 'ಸೇವಾ ಮಂಡಲ, ಪಾವಸ್' ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಂಜಸವಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಭಾವಾರ್ಥಗೀತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪದದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಮೌಲಿಯ ಅಮೃತಾನುಭವ ಮತ್ತು ಚಾಂಗ್ಡೇವ್ ಪಾಷಷ್ಪಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ

ಮಹಾರಾಜರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯ ಮರಾಠಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು. ಅಮೃತಧಾರ ಮತ್ತು ಸಂಜೀವನಿ ಗಾಥಾ ಅವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಚನೆಗಳು. 'ಅಮೃತಧಾರ' ಎಂಬ ಕವಿತೆ ಗುರುಗಳ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಂತಿದೆ. ಇದು ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. 'ಜಗಜ್ಜನನಿ ತವ ಭಕ್ತಿ-ಸುಧೆ ಪವಿತ್ರ ದಾನ ನೀಡಿ, ಬಾಗಿಲಿನ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಬಡವ! ಈ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಕವಿಯ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ಉನ್ನತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಬೇಡುವ ಈ ಬಡವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದೃಷ್ಟವಂತನಲ್ಲವೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು 'ಪತ್ರ ಮಂಜೂಷ' ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೇಸಾಯಿ ಕುಟುಂಬದ ಕೊಡುಗೆ

ದೇಸಾಯಿ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಿವಂಗತ ಅಣ್ಣ ದೇಸಾಯಿ ಅವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ದೇಸಾಯಿ ಸಮುದಾಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಿಂದೆ, ಪಾವಸದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಸತಿ ಅಥವಾ ಆಹಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಭಕ್ತರು, ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಬಂದವರನ್ನು ದೇಸಾಯಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ. ದೇಸಾಯಿ ಕುಟುಂಬದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ಹಾಗೂ ಸೊಸೆಯಂದಿರ ಕೊಡುಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಸ್ವಾಮಿ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಅನಂತ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ 40 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದನು. ದ್ವಾರಕೆಯ ರಾಣಾ ಪಾಂಡವ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು!

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹಾನಿರ್ವಾಣ

೧೯೭೧ ರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ನ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಜುಲೈ 1974 ರಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಅವತಾರದ ಅಂತಃಕೃತಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ದಿನ ಆಗಸ್ಟ್ 15, ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನ, ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಯುಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಇದು ಯೋಗಿ ಅರಬಿಂದೋ ಅವರ ಜನ್ಮದಿನ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಹಾನಿರ್ವಾಣದ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಭೂಗತ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಅವನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಅವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಜುಲೈ 28, 1974 ರಂದು, ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು, ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಾದ ನಂತರ, ಸ್ವಾಮಿ 19, 38 ಮತ್ತು 20 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮೂರು ಬಾರಿ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗಸ್ಟ್ 15, 1974 ರ ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7:30 ಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ದರ್ಶನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಹಾಲು ಕುಡಿದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 8:30 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಚಮಚ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. 8:47 ಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನೋವು

ಉಂಟಾಯಿತು. ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿಯಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತೊರೆದರು. ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಮೊದಲು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರು ಬಾಬಾ ಮಹಾರಾಜರ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ನಮನ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಓಂ ಅನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಜಪಿಸಿದ ನಂತರ, ಯೋಗಿಗೆ ತಕ್ಕ ಘನತೆಯಿಂದ, ಈ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನ ಯೋಗಿ, ಲೋಕದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸಿ, ದೈವಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನನಾದನು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಆ ಯುಗದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಸ್ವರೂಪ ಕನ್ಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಯಮುನಾ ಮಾತಾಜಿಯವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ,

**ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಾಡಲಿ?
ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ
ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.**

ನನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ಜೀವನದ ಅರ್ಥ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿದೆ!

– ಸೌ. ಅನುರಾಧ ನರೇಶ್ ಮಾತ್ತೆ.

B1/5 -1., ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಗರ ಭಾಗ ಎರಡು.

ಬಿಬ್ಬೆವಾಡಿ, ಪುಣೆ 411 037

Mobile:98228 22236

Email: anumhatre54@gmail.com

(Special Thanks to Smt.Vandana Kulkarni for Kannada Translation)

Shri Ram Mandir, Ayodhya

Image: Courtesy Deepak Singh